

Una tasca feta amb entusiasme

L'Agència per a la Qualitat Universitària catalana és una solució atípica, ja que integra, sota la forma jurídica d'un consorci, les universitats públiques i l'Administració de Catalunya. Tanmateix, està palesant ser una solució eficaç, vistes les actuacions que ha dut a terme i l'interès que desperten les seves avaluacions. Aquest èxit es deu, en bona mesura, a l'entusiasme que la creació i posada en marxa de l'Agència varen mostrar tots els rectors de les nostres universitats. I entre ells destacà el que ho era de la Universitat de Barcelona, el Dr. Antoni Caparrós. Home afable, participatiu, amic de l'entesa i no de la confrontació, en tot moment va estar disposat a col·laborar en la resolució dels problemes i entrebancs, va aportar noves idees i punts de vista i va animar les facultats i escoles que d'ell depenien a prestar atenció a la qualitat, i les va instar a posar el màxim interès en les avaluacions endegades amb participació de l'Agència. Avui, l'Agència vol retre homenatge a la seva memòria i fer públic el seu agraïment per la gran tasca duta a terme com a rector de la UB.

Moltes de les nostres universitats han canviat, o ho faran aviat, els seus equips de govern. Estem segurs, i alhora desitgem, que els successors dels fundadors de l'Agència tindran els mateix entusiasme. S'acosta una època difícil, amb canvis legislatius que poden afectar-nos substancialment. Tots plegats hem de fer els esforços precisos perquè aquests canvis no malmetin la feina feta i la que ja és al teler. Arreu del món, però més especialment a Europa, hi ha una gran preocupació no ja per la qualitat de l'activitat universitària, sinó també per endegar processos de certificació i d'acreditació dels títols que confereixen. L'Agència catalana hauria de vetllar perquè les nostres universitats, que disposen d'un potencial molt respectable, formessin part del grup capdavanter d'aquest moviment i assolissin la consideració que es mereixen del món universitari europeu.

Antoni Serra i Ramoneda
President

Sumari

Q L'avaluació institucional d'assoliments: la inserció professional dels graduats universitaris

Pàgina 2

Q Una conversa amb Joan Guitart i Agell, president del Consell Social de la UPF: «L'avaluació sempre s'ha d'afrontar de forma positiva per corregir els punts febles i potenciar els forts»

Pàgina 3

Q Un marc per a l'avaluació docent del professorat universitari

Pàgines 4 i 5

Q Els indicadors i la qualitat de les dades

Pàgina 6

Consell de Direcció: Antoni Serra i Ramoneda, Gemma Rauret i Dalmau, Joan Bravo i Pijoan, Joan Tugores Ques, Carles Solà i Ferrando, Jaume Pagès i Fita, Rosa Virós i Galtier, Josep M. Nadal i Farreras, Jaume Porta i Casanellas, Lluís Arola i Ferrer, Pere Fontana i Garcia, Pere Miró i Plans, Miquel Roca i Junyent, Joan Guitart i Agell, Jaume Casademont i Perafita, Josep M. Pujol i Gorné, Josep M. Freixes i Cavallé, Josep Grifoll i Guasch, Antoni Giró i Roca, David Serrat i Congost.

Consell de Redacció: Gemma Rauret i Dalmau, Joan Bravo i Pijoan, Sebastián Rodríguez Espinar, Josep M. Vilalta Verdú, Martí Estruch i Axmacher.

Redacció i disseny: Bàrbara González Sans.

Edita: Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari a Catalunya. Av. de la Catedral, 6-8, 2n. 08002 Barcelona

L'avaluació d'assoliments: la inserció professional dels graduats universitaris

L'estudi conjunt més gran d'inserció professional dels titulats universitaris catalans està en marxa. El consens i la col·laboració decidida de totes les universitats han fet possible que la totalitat de la població dels 21.000 graduats i graduades, titulats l'any 1998 a les set universitats públiques catalanes i procedents d'unes 250 titulacions i centres, hagin estat els destinataris del *Questionari per al seguiment de la inserció laboral dels graduats universitaris*.

La informació obtinguda, juntament amb altres múltiples dades, evidències i opinions, formarà la base documental de l'avaluació transversal empresa per l'Agència i que es durà a terme dins el model ja conegut d'avaluació interna i externa.

Per què aquest tipus d'avaluació?

La qualitat de la formació universitària no pot tenir com a únic referent la ciència o el coneixement (qualitat intrínseca), sinó que ha de prendre en consideració l'adequació del producte sortit de les seves aules a les necessitats socials i productives del context més o menys proper (qualitat extrínseca). Per tant, el fet que la formació rebuda sigui pertinent i respongui a les funcions i les tasques demanades en el seu lloc laboral és un indicador clar de la qualitat d'una institució universitària.

Ara bé, tot procés d'avaluació institucional reclama, entre altres punts, explicitar un marc de referència conceptual que guï tant el procés com el mateix contingut que s'ha d'avaluar. En aquest cas els

referents han estat quatre.

L'avaluació d'assoliments com un dels estàndards adoptats per les agències per a l'acreditació d'institucions universitàries nord-americanes. **L'avaluació de la qualitat del producte**, tant des de la perspectiva dels resultats com de la rellevància d'aquests resultats (valoració de la pertinència dels *outputs* en relació amb els objectius i les metes de la institució). Aquesta és una de les cinc perspectives de la qualitat proposades en el *Report of the IMHE Study Group on Evaluation in Higher Education* de l'OCDE. **L'avaluació dels graduats des de la perspectiva del mercat laboral**, que pren en consideració tant la rellevància professional (assolir els requisits i les expectatives del camp o dels camps professionals per als quals es prepara els alumnes) com la flexibilitat i la capacitat d'innovació (predir qüestions i requeriments dels clients i nous avenços dins els camps professionals i respondre-hi amb rapidesa). Un altre referent és **l'avaluació dels graduats des de la perspectiva del consumidor**, la qual assumeix un concepte de qualitat basat en el grau en què els serveis oferts han satisfet els requeriments i les expectatives dels mateixos graduats.

Sobre què versa l'avaluació?

El contingut que aborda la *Guia d'avaluació de la inserció laboral dels graduats* respon a l'objectiu d'obtenir una visió al més comprensiva possible tant de la situació laboral dels graduats com del conjunt de

factors que, des de la perspectiva de l'acció universitària, contribueixen a facilitar la inserció professional.

Una feina prèvia d'interès

Per primera vegada s'inicia un procés d'avaluació en què els comitès interns disposaran d'uns referents previs de la realitat que s'avalua. El document elaborat per Pilar Figuera (UB) i Jesús Vivas (UAB), *De l'educació superior al treball: elements de reflexió i marc de referència*, permet conèixer aspectes com ara la producció de graduats a Catalunya durant la darrera dècada, la seva relació amb el context espanyol i la participació que tenen en l'estructura productiva, i fa una síntesi dels *Estudis d'inserció laboral dels graduats universitaris* duts a terme per les universitats catalanes. Malgrat que les seves metodologies no siguin coincidents, els resultats obtinguts poden ser d'interès en l'anàlisi evolutiva de la situació.

Esperem que l'entusiasme i l'esforç del nombrós grup de persones implicades en el disseny i el llançament d'instruments i de processos siguin recompensats amb la utilitat i l'ús d'aquests instruments per l'altre no menys nombrós grup d'integrants dels comitès interns i externs d'avaluació. Poques vegades apareix amb tanta nitidesa la tasca de col·laboració que reclama tot procés d'avaluació institucional, si realment es vol que compleixi la seva finalitat última: la millora de la qualitat de l'ensenyament universitari català.

Sebastián Rodríguez
Assessor de l'Agència

Una conversa amb:

Joan Guitart i Agell

President del Consell Social de la
Universitat Pompeu Fabra

“L’avaluació sempre s’ha d’afrontar de forma positiva per corregir els punts febles i potenciar els forts”

Amb un ampli coneixement de l’empresa i del mercat, Joan Guitart duu a terme amb entusiasme la seva tasca al capdavant del Consell

Social de la UPF. Per a ell, la visió social i l’acadèmica s’han de complementar a l’hora de definir el model d’universitat.

AQ. Com valora el procés d’avaluació de la qualitat de les universitats catalanes?

J. Guitart. No hi ha dubte que és un procés d’una gran importància per a la societat, que a la universitat no només hi inverteix diners sinó que hi envia els seus fills. La societat, doncs, té l’obligació de vetllar perquè el triple objectiu de la universitat, formar professionals i ciutadans, preparar investigadors i ser transmissora de coneixements i cultura, es realitzi adequadament i d’acord amb els temps.

AQ. I el de la Pompeu Fabra?

J. Guitart. La Pompeu Fabra, que acaba de complir deu anys, ja va néixer conscient de la necessitat de fer una universitat pública de qualitat i va establir els seus propis paràmetres per a l’avaluació.

AQ. Quina creu que ha de ser la missió del Consell Social pel que fa a la qualitat?

J. Guitart. El Consell Social sempre ha participat de l’objectiu de la qualitat. Des del principi ha estat present en les comissions de qualitat i ha emprès accions, de forma coordinada amb la universitat, en aquest sentit, com són l’enquesta d’inserció laboral dels graduats o la de satisfacció dels estudiants. Crec

que, en aquest sentit, el Consell Social contribueix a objectivar l’avaluació que realitza la universitat.

AQ. Ha esmentat l’enquesta d’inserció laboral com un dels indicadors de qualitat de la universitat. Com valora el procés d’avaluació transversal de la inserció laboral dels graduats que enguany duu a terme l’Agència?

J. Guitart. Crec que les avaluacions sempre s’han d’abordar de forma positiva, per corregir les coses que cal esmenar i, alhora, aprofitar-ne els aspectes forts. En aquest sentit, les avaluacions transversals són molt positives perquè recullen les experiències que duen a terme totes les universitats.

AQ. Tot i això, no creu que provoca un cert recel que els resultats puguin ser comparats?

J. Guitart. Això és evident, però aquesta és la servitud dels serveis públics.

AQ. I quin creu que ha de ser el paper del Consell Social en la definició del pla estratègic?

J. Guitart. El criteri que poden

Joan Guitart i Agell al seu despatx

aportar les persones del sector social al pla estratègic complementa el punt de vista acadèmic. Mentre que el sector acadèmic ha de reflexionar sobre el futur, el Consell Social ha d’aportar, sobretot, una visió de la realitat social més quotidiana.

AQ. La societat valora la universitat?

J. Guitart. Tinc la impressió que la societat valora la universitat en general de forma positiva però pensa que s’ha de modernitzar. Al meu parer hi ha hagut poca discussió social sobre el model d’universitat i el procés d’avaluació hauria d’aconseguir incentivar aquest debat.

Un marc per a l'avaluació docent del professorat universitari

L'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari a Catalunya, en la seva línia d'elaborar documents que contribueixin al debat sobre la millora de la qualitat del sistema universitari públic, ha dissenyat un marc general per a l'avaluació docent del professorat universitari, tot tenint en compte les situacions reals de partida i els passos que algunes universitats catalanes ja havien avançat en aquesta direcció.

El document –que s'acaba de publicar– s'emmarca en un quadre europeu que propugna la recerca i la posada en marxa de procediments que vetllin per la qualitat dels serveis públics, en particular pels que ofereixen les universitats. En aquest context l'avaluació del professorat resulta essencial, ja que es tracta d'un element bàsic del sistema universitari. Tot i que és obvi que aquesta avaluació ha de versar sobre les diferents facetes de la seva activitat –recerca, docència i gestió–, el document se centra en l'avaluació de la docència, si bé –i això resulta essencial!– enteses totes dues –la docència i la seva avaluació– de manera prou diferent de l'habitual.

L'avaluació docent

L'avaluació que es proposa requereix la implicació efectiva –no retòrica– de la institució i del seu professorat. Tots dos han d'assumir, com a objectiu bàsic, que l'avaluació és un mitjà –potser el més eficaç– per a la millora de la qualitat docent mitjançant el desenvolupament de la carrera professional del professor. La institució ha d'aconseguir que el professor deixi de percebre l'avaluació com un acte burocràtic més, on l'opinió dels estudiants es constitueix en l'element central d'un procés intranscendent, llevat d'algunes excepcions.

Q

L'avaluació ha de proporcionar al professorat elements de reflexió crítica i de formació

U

L'avaluació demana una assignació docent prèvia, que ja no es pot limitar al tradicional encàrrec de docència, sinó que ha d'incloure altres aspectes, com, per exemple, planificació docent (objectius, continguts, mètodes), tutories, coordinacions, preparació de material didàctic, direcció de treballs i tesis, projectes d'innovació, participació en la formació del professorat (especialment del de nova incorporació), etc.

El model d'avaluació serà específic de cada institució i inclourà els procediments que s'ajustin més a les seves peculiaritats, entre els habituals. Vet aquí una mostra:

1. L'autoavaluació del professor com a element central del procediment, incloent-hi la seva valoració del context en què porta a terme la seva tasca.

2. L'avaluació dels responsables acadèmics (degans o directors de centres, coordinadors docents, etc.) com a factor d'implicació institucional.

3. L'opinió dels estudiants i, en la mesura del possible, dels graduats.

4. L'avaluació per part de col·legues externs, que versarà sobre continguts, metodologia, etc.

5. L'avaluació mitjançant l'observació de l'aprenentatge dels estudiants, sempre que el professor implicat no tingui un paper rellevant en aquesta avaluació.

Conseqüències de l'avaluació

Perquè el professorat s'impliqui en el procés de la seva avaluació –cosa que resulta essencial–, el resultat ha de tenir conseqüències importants. Per això s'han de destinar recursos per incentivar l'adquisició de mèrits docents, ja sigui directament (assignació d'incentius econòmics o equivalents) o de manera indirecta (assignació de recursos per a innovació docent, subvencions per a estades en centres amb prestigi docent, etc.). No obstant això, el reconeixement més efectiu a la tasca docent ben feta

sempre serà la seva repercussió important en la carrera professional, per exemple en la promoció del professorat. Per contra, davant d'una avaluació amb resultat negatiu per a un professor, la institució hauria d'estar en condicions d'oferir-li un pla d'ajuda per tal d'eliminar les deficiències detectades.

Un nou model d'activitat docent

Una avaluació en els termes que suggereix el document proposaria al professorat elements d'informació, de reflexió crítica i de formació per a una millora contínua de la seva pràctica docent. Per exemple, i deixant al marge les excepcions ja existents, el professorat podria evolucionar gradualment en aquestes direccions:

1. De transmissor de coneixements a potenciador d'habilitats per adquirir-los autònomament.
2. D'una actuació docent personal a una actuació coordinada i en equip.
3. D'un ensenyament desproporcionadament especialitzat a un de més ajustat que inclogui –si és possible– elements multidisciplinaris.
4. De l'ús d'una tecnologia mínima a la integració progressiva de les noves tecnologies en la docència.

Finalment, el document suggereix l'adopció per part de les universitats d'un model de currículum docent que tingui en consideració l'actuació del professor en les diferents facetes d'aquesta activitat. Cal esperar que això repercuteixi en la motivació del professorat per adaptar-se al model docent esbossat anteriorment.

Lluís Navarro Veguillas
Universitat de Barcelona

Els marcs generals per a l'avaluació: una eina per a la millora de la qualitat

El procés d'avaluació de la qualitat a les universitats catalanes ha permès detectar una sèrie de punts forts i febles que són comuns a totes les titulacions avaluades i sobre els quals es pot incidir per aconseguir una millora significativa. Per aquest motiu, l'Agència està elaborant una sèrie de documents que recullen aspectes teòrics i pràctics fonamentals per assegurar la qualitat universitària en àmbits estratègics. Aquests documents, els marcs generals d'avaluació, recullen les bones pràctiques que han posat en marxa les diferents universitats i les recomanacions dels experts sobre diverses temàtiques, i tenen la missió de servir de marc a les universitats a l'hora de dissenyar les seves polítiques de qualitat. A més a més, són un instrument de referència per als avaluadors externs.

S'han proposat una sèrie de marcs generals que ja han estat aprovats pel Consell de Direcció de l'Agència, com ara el de l'avaluació docent del professorat –ja editat–, el de la bona transició dels estudiants de secundària a la universitat –en procés d'edició– o el dels correctes disseny, control i revisió dels plans d'estudi, entre d'altres. Tot i això, fruit de noves avaluacions, és segur que es detectaran altres aspectes comuns que podran ser objecte de reflexió per l'elaboració de nous marcs generals d'avaluació i, en

aquest sentit, es vol comptar amb les propostes que puguin aportar els diferents col·lectius de les mateixes universitats.

Per a l'elaboració de cada marc general es crea una comissió interuniversitària. L'Agència en nomena un responsable i un secretari i proposa el perfil dels membre que hi haurien de participar. Són les universitat, públiques i privades, les qui proposen les persones. Aquesta comissió, després de recollir tota la informació necessària, elabora un primer esborrany del document. L'esborrany s'envia a un nombre d'entre 50 i 100 experts universitaris perquè facin les seves aportacions, que són tingudes en compte a l'hora de redactar el document definitiu que aprova el Consell de Direcció de l'Agència i que, finalment, s'edita i es distribueix.

A més a més dels marcs citats fins ara, també s'estan constituint les comissions que treballaran en la definició de marcs generals per a l'avaluació dels estudiants en relació amb l'aprenentatge; en els serveis, les instal·lacions i els equipaments; en la coherència entre la docència i la recerca i en l'establiment i el control dels plans de millora, i que estan definint també en un marc general de referència per atendre les reclamacions acadèmiques i les queixes dels estudiants, i per analitzar la seva satisfacció.

Els indicadors i la qualitat de les dades

Les universitats són institucions molt complexes i la seva estructura organitzativa es caracteritza per un grau molt notable de descentralització, la qual cosa fa que hi hagi molts nivells de responsabilitat en la presa de decisions. D'altra banda, la qualitat del servei que donen no es fàcil de mesurar. Els seus objectius més importants són garantir una bona formació, generar una recerca de qualitat i exercir un fort impacte cultural en el seu entorn, tres components que són alhora el resultat de la interacció de moltes variables i que no poden ser avaluats superficialment.

Per poder articular polítiques de millora de la qualitat, per augmentar el nivell d'informació interna i per retre comptes a la societat, les universitats han de disposar d'uns indicadors que donin una idea, al més aproximada possible, del funcionament de la institució i que serveixin per definir les seves fortaleses i febleses. El disseny d'un sistema d'indicadors no és un procediment senzill: cal determinar acuradament quin és l'objectiu amb què es defineix cadascun i s'han de controlar els efectes perversos que poden derivar-se d'un ús irreflexiu. Vegem-ne un exemple: un indicador clàssic és el que reflecteix la mitjana de temps de graduació dels estudiants d'una carrera. Es tracta d'una dada absolutament objectiva, però cal ser prudent a l'hora d'interpretar-la. Suposem que en una determinada titulació hi ha una gran diferència entre aquest indicador i el temps mínim previst per acabar la carrera. Podríem concloure que hi ha una taxa de

repetició alta. Però aquesta deducció no és necessàriament correcta: si molts estudiants de la carrera estudien i treballen i es matriculen de pocs crèdits cada any, es pot donar el cas que una mitjana de graduació molt per sobre del mínim previst sigui compatible amb unes taxes de repetició relativament baixes. De fet, si el que volem és un indicador que ens doni una idea del grau de repetició dels titulats el que resulta més adequat és calcular la mitjana de crèdits matriculats pels graduats al llarg de la carrera.

En general, els indicadors ens informen del que està passant en un determinat aspecte del funcionament de la universitat, però no ens diuen per què passa. D'aquí la necessitat d'interpretar-los acuradament. De fet, en molts casos cal complementar un indicador amb uns altres, com a l'exemple que acabem de veure.

Un segon aspecte important té relació amb el grau de qualitat amb què es calculen els indicadors. Això afecta fonamentalment l'homogeneïtat del càlcul d'un mateix indicador per a universitats diferents. Un dels elements que han impulsat el desenvolupament d'un sistema d'indicadors universitaris ha estat el programa d'avaluació de la qualitat de les titulacions. Les guies d'avaluació d'aquest programa inclouen un conjunt d'indicadors que han de ser analitzats pels comitès que intervenen en el procés. L'existència d'avaluacions transversals a Catalunya (és a dir, l'avaluació d'un mateix estudi a totes les universitats que l'ofereixen) ha fet que la qüestió de l'homo-

geneïtzació del càlcul d'indicadors passés a ser una de les prioritats de l'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari a Catalunya, de manera que el març del 2000 es va crear una comissió interuniversitària, formada per acadèmics i tècnics de les universitats catalanes, que tenia com a objectiu elaborar una proposta de definició de la metodologia de càlcul dels indicadors inclosos en les guies d'avaluació i en l'informe final que l'Agència publica cada any. El treball de la comissió, que tinc l'honor de coordinar, ha palesat fins a quin punt un mateix indicador és susceptible de ser calculat amb criteris diferents.

Un altre factor que s'ha de tenir molt en compte a l'hora de proposar un indicador és que el seu càlcul no es vegi condicionat per l'existència de normatives diferents a cada universitat.

De la mateixa manera que l'establiment d'un sistema d'indicadors és un element necessari en qualsevol política de qualitat, cal que als indicadors se'ls apliquin criteris de qualitat en el sentit de garantir que reflecteixen allò que pretenem mesurar i que la seva metodologia de càlcul controla les variables que podrien desnaturalitzar-los. Tot això suposa un repte important per a les oficines tècniques de les universitats i per als seus sistemes d'informació acadèmica.

Josep M. Brucart

Director de l'Oficina de Programació i de Qualitat de la Docència de la UAB

Resultat de les enquestes d'avaluadors externs del pla d'avaluació 1999

Els membres dels comitès d'avaluació interna valoren els informes externs com una bona eina per a la millora

El 70% dels presidents dels comitès d'avaluació interna valoren positivament els informes externs com a eines per a la millora de la qualitat.

Aquesta és una de les principals conclusions que es deriven de l'estudi de les enquestes que l'Agència ha realitzat a tots els membres dels comitès d'avaluació externa (CAE) i a tots els presidents dels comitès d'avaluació interna (CAI) que han participat en el pla d'avaluacions 1999, per tal de conèixer la seva opinió sobre el procés.

S'han enquestat més de 200 persones que han participat en els 53 projectes d'avaluació realitzats. La taxa de resposta global ha estat del 64,4%. Pel que fa als diferents col·lectius, els que més han respost són els professionals i els metodòlegs –amb un 76% i un 73%, respectivament. El acadèmics han contestat l'enquesta en un 56%, els presidents dels CAE, en un 63% i els dels CAI, en un 48%.

Globalment, s'han obtingut

valoracions molt positives del procés d'avaluació. Ara bé, també s'han detectat alguns aspectes que caldria millorar, com ara la formació i l'experiència dels membres del comitè extern i la qualitat dels informes d'avaluació, tant interns com externs.

De les principals conclusions que es desprenen de les enquestes respecte a l'actuació dels comitès externs és interessant constatar que tant els comitès externs com els interns mostren la seva predisposició a tornar a actuar com a avaluadors (en un 90% i un 60%, respectivament).

Pel que fa a la formació i a l'experiència, els resultats de les enquestes demostren que caldria motivar els avaluadors externs perquè assistissin a les sessions formatives que organitza l'Agència, ja que un 10% dels avaluadors externs considera que el seu rol i les seves funcions no són prou clars.

Els informes d'avaluació

Els resultats de les enquestes fan

palesa la necessitat de millorar la qualitat global dels autoinformes.

Tot i això, el 69% dels presidents dels comitès interns ha valorat positivament l'informe extern com a eina útil per a la millora.

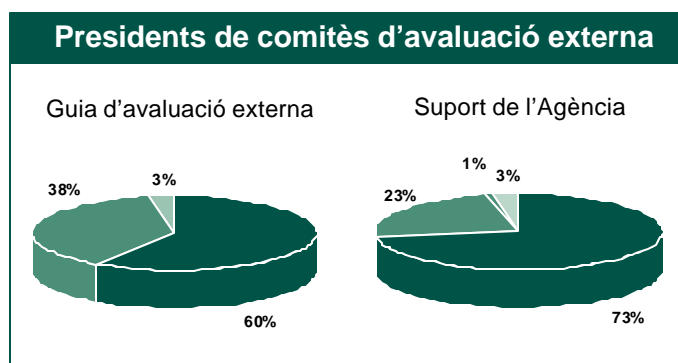
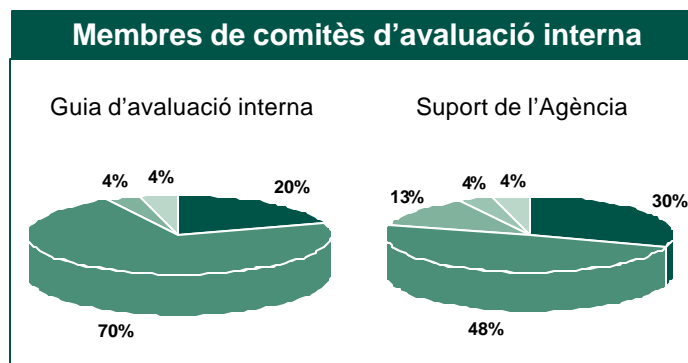
Finalment, es considera que els terminis de lliurament dels informes haurien d'ajustar-se més, ja que han estat valorats negativament tant pels presidents dels CAI (26%) com pels membres del CAE (28%).

Les millores del procés

L'Agència, com a conseqüència dels resultats obtinguts amb les enquestes, ha endegat ja una sèrie d'accions, amb la finalitat de millorar el procés d'avaluació externa, que es posaran en marxa en les avaluacions del programa 2000-2001.

Esteve Arboix

Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari a Catalunya

■ A: Valoració molt positiva ■ B: Valoració positiva ■ C: Valoració deficient ■ D: Valoració crítica ■ NS/NC

Declaració de l'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari a Catalunya sobre l'Avantprojecte de Llei orgànica d'universitats

La transferència a Catalunya de les competències sobre universitats, l'any 1985, representa l'inici d'una nova política universitària. Una de les accions d'aquesta nova política ha estat la creació, l'octubre de 1996, del consorci Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari a Catalunya amb l'objectiu de promoure la millora de la qualitat dels serveis que la universitat ofereix a la societat.

Gairebé cinc anys després, l'Agència ha consolidat el seu paper tant en l'àmbit català com en l'estatal i l'internacional, i compleix la seva missió d'impulsar i millorar la qualitat del sistema universitari de Catalunya. Durant aquest període s'han avaluat prop de 200 titulacions, departaments i serveis, s'han identificat punts forts i febles del sistema universitari català i s'han endegat accions de millora a totes les universitats.

L'Agència ha elaborat una àmplia diversitat de material metodològic per a l'avaluació que ha estat adoptat a tot l'Estat, i ha consolidat la seva presència internacional, com fa palesa la seva admissió a les xarxes europea i internacional d'agències per a l'assegurament de la qualitat de l'educació superior i la seva participació activa en congressos i simposis de caràcter internacional.

Així ho reconeix, entre d'altres institucions, el mateix Ministeri d'Educació, Cultura i Esports quan, en el preàmbul

del Decret de 20 d'abril de creació del *II Plan de Calidad de las Universidades*, considera un dels principals assoliments en aquest àmbit "la creació de agencias o unidades de calidad en algunas Comunidades Autónomas".

L'Avantprojecte de Llei orgànica d'universitats que ara presenta el Govern central ignora aquesta situació i estableix la creació de l'Agència Nacional d'Avaluació i d'Acreditació com a entitat a qui corresponen les funcions d'avaluar, certificar i acreditar la qualitat de les universitats. Això significa la vulneració clara d'una competència que és pròpia de les autonomies i que a Catalunya duu a terme, per encàrrec de la Generalitat, l'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari a Catalunya.

L'Agència, doncs, manifesta la seva profunda preocupació per aquest menysteniment de la seva funció i la seva trajectòria i per la vulneració que l'avantprojecte de llei representa de les competències de la Generalitat en matèria d'avaluació. Així mateix, l'Agència espera que les gestions que emprenguin les autoritats catalanes competents corregeixin la proposta actual.

Barcelona, 12 de juny de 2001

Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari a Catalunya

LA WEB www.agenqua.org

@ La web de la UPC estrena un espai dedicat a la qualitat

La web de la UPC ha incorporat un nou apartat (www.upc.es/qualitat) que aglutina totes les activitats que s'han anat realitzant en cada un dels tres eixos en què es basa el sistema de qualitat d'aquesta universitat: planificació, avaluació i execució. També presenta el conjunt d'accions previstes per a l'any que ve en aquests àmbits. Aquesta nova pàgina, que se centra en el Consell de Qualitat de la UPC, té com a principal objectiu ser un portal de referència que reculli les accions de millora que duen a terme els diferents col·lectius de la universitat, i també recollir l'oferta de serveis que els gabinets presten a les unitats, informacions i enllaços d'interès en matèria de qualitat.

@ Nou diari electrònic sobre universitats

El portal d'universitats *CampusRed.net* edita, des del mes de juny, un nou diari electrònic dirigit als estudiants i a la comunitat universitària en general, amb notícies d'actualitat, entrevistes i reportatges, i que inclou un espai per al debat. En l'edició d'aquest més *Campus Diario* ha publicat una entrevista amb la directora de l'Agència, Gemma Rauret, i un reportatge sobre l'Informe 2000.

@ Monogràfic sobre la selectivitat al butlletí electrònic Educaweb

El butlletí electrònic Educaweb (www.educaweb.com) inclou, en l'última edició, un suplement dedicat a la selectivitat en el qual es recullen les opinions de diferents experts sobre la proposta de l'Avantprojecte de Llei orgànica d'universitats sobre el nou mecanisme d'accés dels estudiants a la universitat.